

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗ ΓΗ

Ο καπιταλισμός είναι ένα παιχνίδι οι κανόνες του οποίου αποφασίζονται από εκείνους που ήδη κερδίζουν. Όμως οι κανόνες δεν αναφέρουν τίποτα για κλιματική αλλαγή, εξαφάνιση ζωικών ειδών, ακραία καιρικά φαινόμενα ή οποιαδήποτε από τις άλλες αλληλένδετες καταστροφές που ήδη αρχίζουμε να βιώνουμε.

Είμαστε καταδικασμένοι στην αποτυχία όσο θα ζητούμε από εκείνους που κερδίζουν το παιχνίδι να αλλάξουν οι ίδιοι τους κανόνες ώστε όλοι να κερδίσουμε. **Η μόνη μας λύση είναι να καταργήσουμε τους κανόνες και να σπάσουμε το παιχνίδι.** Μονάχα τότε θα έχουμε την ελευθερία να χτίσουμε μία βιώσιμη κοινωνία βασισμένη στην αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια και την φροντίδα τού περιβάλλοντος.

Ποιό είναι λοιπόν το πρόβλημα με τον καπιταλισμό;

Ο καπιταλισμός, είτε είναι «πράσινος» είτε είναι νεοφιλελεύθερος, έχει ανάγκη την συνεχή οικονομική ανάπτυξη. Ως οικονομικό σύστημα ωστόσο, είναι εκ φύσεως ασταθές, και συχνά διαπιστώνουμε τί συμβαίνει όταν οι απαιτήσεις για ανάπτυξη δεν μπορούν να εκπληρωθούν: πρόσφατα, το 2008 αλλά εμφανέστερα κατά την δεκαετία του 1920, όταν ο παγκόσμιος καπιταλισμός παραλίγο να καταρρεύσει ολοσχερώς. Κάθε φορά όμως, τα κράτη κατάφεραν, ως τώρα, να επανακολλούν τα κομμάτια και να επιστρέφουν στην εξόρυξη τών πεπερασμένων φυσικών μας πόρων, στη μόλυνση του περιβάλλοντος, στην κουλτούρα τής εφήμερης κατανάλωσης προϊόντων τα οποία πολύ απέχουν απ' το να μάς είναι ζωτικά, και στην συρρίκνωση του βιωτικού επιπέδου τής μεγάλης πλειοψηφίας τών ανθρώπων.

Η ακατάπαυστη αυτή επιδίωξη συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης και φρενιτώδους ανταγωνισμού της αγοράς, οδηγεί σε έναν φαύλο κύκλο αλληπάλληλων συμπιέσεων τού κόστους –μεταξύ άλλων, μειώσεων τών μισθών– ώστε να κρατιούνται τα κέρδη όσο γίνεται πιο ψηλά. Τούτο σημαίνει επίσης πως εξίσου και οι τιμές οφείλουν διαρκώς να πέφτουν, ώστε να συντηρείται η κατανάλωση, γεγονός το οποίο επιφέρει την ανάγκη επιπλέον μειώσεων του κόστους παραγωγής, με μηχανισμούς όπως:

- ★ Την άσκηση πιέσεων για την κατάργηση ακριβών κρατικών κανονισμών (συχνά μέσω της ρητορικής της άρνησης της κλιματικής αλλαγής),
- ★ Την ώθηση του κόστους της «βρώμικης» παραγωγής σε τοπικές και παγκόσμιες κοινότητες,
- ★ Την άρνηση να γίνουν επενδύσεις σε νέες οικολογικές τεχνολογίες και υποδομές κοινωφελείς, επειδή ακριβώς δεν αποδίδουν βραχυπρόθεσμα οφέλη,
- ★ Την διαιώνιση καταστρεπτικών για το περιβάλλον πρακτικών, λόγω του μεγάλου κόστους τής μετάβασης σε πρακτικές περιβαλλοντικά πιο βιώσιμες,
- ★ Την παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργατών, ώστε να καθίσταται δυσχερέστερος ο αγώνας τους για καλύτερες συνθήκες εργασίας και πιο κοινωφελείς πρακτικές,
- ★ Τις όλο και πιο ιλιγγιώδεις επενδύσεις στην διαφήμιση και την προώθηση των προϊόντων, ώστε ο κόσμος να καταλήξει να πεισθεί πως η ατομική αυτοεκπλήρωση μπορεί να επιτευχθεί μονάχα δια της κατανάλωσης αγαθών και υπηρεσιών και όχι δια τής συνάψεως κοινωνικών δεσμών ή και της προσωπικής μας ικανότητας για δράση και αξία.

Κι εμείς οι ίδιοι όμως οφείλουμε να βρισκόμαστε σε συνεχή επιφυλακή, ώστε να αντιλαμβανόμαστε πότε αναπαράγουμε, συχνά ασυναίσθητα, τους κανόνες του καπιταλιστικού παιχνιδιού. Οι δομές της πατριαρχίας, της λευκής κυριαρχίας, του εθνικισμού, του αρτιμελισμού και της cis-ετεροκανονικότητας διχάζουν συχνά, στην πράξη, ως και πολλούς από εκείνους που θεωρητικά τούς απορρίπτουν. Το να αντιμετωπίζει κανείς τους μετανάστες και τους πρόσφυγες ως επίβουλους εχθρούς ισοδυναμεί με το να γίνεται πιόνι σ' ένα παιχνίδι στο οποίο δεν θα μπορέσει ποτέ να κερδίσει. **Μονάχα απ' ης στιγμής αποδεχτούμε πως η διαφορετικότητα τού καθενός μπορεί να ευδοκιμήσει μόνο χάρη στην επιθυμία, την κοινή σε όλους, να ζήσει ο καθένας μία ζωή που τον εκπληρώνει, θα είμαστε σε θέση να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να μετατρέψουμε την επιθυμία αυτή σε πραγματικότητα.**

Τι είναι το ΠράσινοΑντικαπιταλιστικόΜέτωπο

Το Πρασινο Αντικαπιταλιστικο Μετωπο (ΠΑΜ) είναι μιά σημαία για όλους όσοι αποδέχονται την κεφαλαιοκρατική αιτιολογία της περιβαλλοντικής καταστροφής, αντιλαμβανόμενοι με την ίδια κίνηση ότι ο συμβιβασμός με όσους έχουν συμφέροντα διαμετρικώς αντίθετα με τα δικά «μας», (την κεφαλαιοκρατική τάξη, το κράτος, τον θεσμό της αστυνομίας) είναι, στην καλύτερη περίπτωση, απολύτως ατελέσφορος, στην χειρότερη δε αυτοκτονικός.

Συνεπώς, συνενώνουμε αντικαπιταλιστές κάθε είδους, είτε είναι αναρχικοί, κομμουνιστές, σοσιαλιστές, είτε απλώς πιστεύουν ότι πριν απ' οτιδήποτε άλλο, επείγει να εξαλειφθεί ο καπιταλισμός. Κατ' εικόνα της ποικιλόμορφης αυτής ομάδας μας, οι δράσεις των μελών της είναι ποικιλόμορφες ομοίως: από την θεωρητική αντιπαράθεσή μας –κριτική, αποδομητική– στο καπιταλιστικό αφήγημα έως την υποβοήθηση εργαζομένων ώστε να οργανωθούν συνδικαλιστικά, και από πορείες διαμαρτυρίας έως σαμποτάζ σε εγκαταστάσεις εξόρυξης φυσικών πόρων.

Μαζί μπορούμε να χτίσουμε ένα κίνημα που να μην αναζητεί απλώς μια πιο «ευνοϊκή» εκδοχή του καπιταλισμού, μα που να εκπονήσει εναλλακτικές λύσεις προς αντικατάσταση της οικονομίας της αγοράς, και να δύναται να εξουδετερώσει τις ολέθριες δομές του κεφαλαίου, καθώς και να δείξει πως η τετριμμένη διαβεβαίωση ότι τάχα «δεν υπάρχει εναλλακτική» δεν είναι παρά ένα σκόπιμο ψέμμα.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι δίχως την πλαστή σπανιότητα αγαθών που ο καπιταλισμός επιβάλλει, δίχως επίσης την αλλοτρίωση και αποξένωση, την οποία κομίζει αναμεταξύ των ανθρώπων, είναι εφικτό να χτιστούν κοινότητες που να εκπληρώνουν τις ανάγκες όλων και, συγχρόνως, που να επαναφέρουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του τρέχοντος καθεστώτος σ' ένα επίπεδο διαχειρίσιμο, διατηρώντας τις ισορροπίες των οικοσυστημάτων, τούτα όλα δια λελογισμένων και βιώσιμων πρακτικών παρασκευής τροφίμων (στις καλλιέργειες, στις εκτροφές), δια της μέριμνας για παραγωγή ενέργειας «καθαρής», και δια της προσφοράς στέγης, άνεσης και ασφάλειας σε όλους.

Τότε θα είχαμε επίσης τον χρόνο και την ενέργεια να ασχοληθούμε με την οικολογική καταστροφή που ο καπιταλισμός έχει ήδη προκαλέσει αναζητώντας νέες ιδέες, τεχνικές και τεχνολογίες που δεν υποκινούνται από το κίνητρο του κέρδους.

Το δίλημμα είναι σαφές, αν είναι καν δίλημμα. Τι προτιμά κανείς; Ένα μέλλον όπου θα ευημερούν όλοι, ή μήπως το δυστοπικό κολαστήριο στο οποίο θα μετατρέψει το πρόσωπο της Γης μας όλο ο καπιταλισμός αν δεν κάνουμε τίποτα;

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

greenanticapitalist.org

FACEBOOK

facebook.com/Gafront

TWITTER

twitter.com/FrontGreen